

A Győri Ítéltábla dr. ...pártfogó ügyvéd által képviselt felperesnek az OBH Jogi Képviselési Osztály által képviselt **alperes neve** (...) alperes ellen bírósági jogkörben okozott kár iránt a Győri Törvényszék előtt folyamatba tett perében Győrött, 2019.január 14.napján P.20.824/2017/53.szám alatt hozott ítélet ellen a felperes részéről 56.sorszám alatt benyújtott fellebbezés folytán meghozta a következő

í t é l e t e t :

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Megállapítja, hogy a pártfogó ügyvéd munkadíját a felperes, a fellebbezési illetéket pedig az állam viseli.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 15 napon belül 10.000 (tízezer) forint másodfokú perköltséget.

I n d o k o l á s

A felperessel szemben indult nyomozás során a nyomozó hatóság 2009. január 31. napján lefoglalta a tulajdonát képező ... forgalmi rendszámú, 22 éves Ford Fierre Tournier típusú személygépkocsit és annak indítókulcsát.

A Veszprémi Városi Bíróság 12.Fk.840/2009/6. számú, 2009. május 20. napján kelt és 2009. június 8-án jogerőre emelkedett határozatával elrendelte a gépkocsi zár alá vételét és megkereste a Veszprém Megyei Bíróság mellett működő bírósági végrehajtót a végrehajtás foganatosítása céljából. A megyei bírósági végrehajtó 2009. június 26. napján zár alá vette a gépkocsit és azt az **Város 1i** Rendőrkapitányság telephelyén helyezte el.

A Veszprémi Városi Bíróság 2011. február 22-én jogerős 8.Fk.840/2009/46. számú ítéletével megállapította a felperes bűnösségét, és a személygépkocsi zár alá vételét két magánfél javára megítélt polgári jogi igény biztosítására fenntartotta.

A végrehajtó 2011. január 28. napján átvette az **Város 1i** Rendőrkapitányság képviselőjétől a gépjárművet és a Veszprém Megyei Bíróság ... i telephelyén helyezte el. 2013. július 25-én a gépkocsit a bíróság másik ...i bérleményébe szállították.

A Veszprémi Járásbíróság 8.B.840/2009/71.számú 2013. június 10. napján kelt határozatával feloldotta a zár alá vételt, és a gépkocsit kiadni rendelte a felperes részére.

A még büntetésvégrehajtási intézetben tartózkodó felperes az édesapját hatalmazta meg a gépjármű átvételére. **Tanú 1** 2013. szeptember 5. napján vette birtokba az autót, az átvételi jegyzőkönyv szerint hiánytalanul.

A gépkocsi jelenleg erősen korrodált, több helyen sérült, a motorja üzemképtelen. A kábelek sérültek, az ülések szennyezettek. Rendeltetésszerű használatra alkalmatlan, gazdaságosan nem javítható.

A felperes módosított keresetében 400.000,-Ft kártérítés megfizetésére kérte kötelezni az alperest a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. tv. (rPtk.) 349. §-a alapján.

Azt állította, hogy az alperesnek a gépkocsit már 2011. március 24-én ki kellett volna adnia, továbbá, hogy azt helytelenül tárolta, és a hosszabb ideig tartó és helytelen tárolás miatt annak forgalmi értéke jelentősen csökkent.

Az alperes a kereset elutasítását kérte. Állítása szerint a gépjárművet a szabályoknak megfelelően tárolta, és a tárolás nincs ok-okozati összefüggésben a forgalmi érték csökkenésével.

Az elsőfokú bíróság ítéletével a felperes keresetét elutasította.

Megállapította, hogy a pártfogó ügyvéd munkadíját a felperes viseli, míg az ügyben felmerült 24.000,-Ft illeték és 233.558,-Ft szakértői díj az állam terhéen marad.

Kötelezte a felperest, hogy perköltség címén fizessen meg 15 napon belül az alperes javára 50.000.-Ft-ot.

Ítéletének indokolásában rögzítette, hogy az alperes a büntetőeljárás során lefoglalt gépkocsit közhatalmi tevékenysége részeként őrizte, ezért az őrzés során bekövetkezett károkért - szerződésen kívüli károkozóként - fennállhat a Ptk. 349. §-a alapján a felelőssége.

Azt is megállapította, hogy a felperes mind a zár alá vételt elrendelő, mind a büntetőjogi felelősség megállapításáról szóló bírósági határozatokkal szemben kimerítette a jogorvoslati jogát.

A fentiek alapján a keresetet érdemben vizsgálta.

Kifejtette, hogy az alperes az őrzési tevékenység végrehajtása érdekében a zár alá vétel foganatosításától kezdődően 2011. január 28. napjáig teljesítési segédet vett igénybe. Mivel az rPtk. 315. §-a szerint a teljesítési segéd magatartásáért felelős, ezért a 2009. június 26. napjától 2013. szeptember 5. napjáig terjedő teljes tárolási időszakra vizsgálta a tárolás jogszerűségét.

Rámutatott arra, hogy a felperesnek kellett bizonyítania azt, hogy a gépjármű állagromlása az alperes felróható és jogellenes magatartásának következménye, továbbá, hogy a kára 400.000,-Ft. A gépjármű állapotának felmérésére és a tárolás szakszerűségére szakértői bizonyítást folytatott le, és dr. **Szakértő 1** igazságügyi szakértő szakvéleménye alapján megállapította, hogy valamennyi tárolási hely eleget tett az előírásoknak, mert mindegyik biztosította a gépkocsi védelmét és meggátolta az idegenkezű károkozást. Elfogadta a szakértő azon véleményét is, miszerint a gépjármű műszaki állapotára és idős voltára tekintettel nem jelentkezhetett nagyobb állagromlás az alperes őrzése alatt, mintha ugyanebben az időszakban üzemelt volna a gépkocsi, sőt abban az esetben a korróziós hatás még intenzívebb lett volna.

A szakvélemény alapján az elsőfokú bíróság arra az álláspontra helyezkedett, hogy a kábelek sérülése, valamint az ülések szennyeződése nagy valószínűséggel a lefoglalás óta történt, de az műszaki szakértői eszközökkel nem állapítható meg, hogy az ténylegesen mikor, azaz a zár alá vétel ideje alatt, vagy a visszaadástól eltelt öt év alatt-e.

Az elsőfokú bíróság elutasította a felperes **Tanú 1**, **Tanú 2** és **Tanú 3** tanúk meghallgatására vonatkozó bizonyítási indítványát, arra hivatkozva, hogy a gépkocsi elszállításkori állapotának rögzítése fényképfelvételekkel és a szemle adataival megtörtént, és a szakértő is elfogadta a szakvéleménye alapján, ezért ennek igazolására további bizonyítás és bizonyíték szükségtelen.

Az ítélettel szemben a felperes terjesztett elő fellebbezést, amelyben elsődlegesen az ítélet hatályon kívül helyezését kérte a bizonyítás elégtelensége miatt. Másodlagos fellebbezési kérelme az alperes javára megítélt perköltség mérséklésére irányult.

Megismételte, hogy a büntetőeljárás során a magánfelek mulasztása miatt az alperest intézkedési kötelezettség terhelte: már 2011. március 24-én fel kellett volna oldania a zár alá vételt és ki kellett volna adnia a gépkocsit. Mivel ennek a kötelezettségének csak 2013. szeptember 5-én tett eleget, 2,5 évig jogosulatlanul tartotta birtokban a gépkocsit, amely idő alatt annak az állaga tovább romlott. Sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság elutasította **Tanú 2**, **Tanú 1** és **Tanú 3** tanúk meghallgatására vonatkozó bizonyítási indítványát, holott a tanúk tudtak volna nyilatkozni a gépjármű állapotára.

Az alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte.

A fellebbezés nem alapos.

Az elsőfokú bíróság a tényállást nem tárta fel teljeskörűen, de a tényállás hiányosságait a felperes személyes meghallgatásával az ítélet tábla pótolta. Az így kiegészített tényállás alapján az ítélet tábla megállapította, hogy az elsőfokú bíróság az irányadó jogszabályok helyes alkalmazásával a felperes keresetéről érdemben helytállóan döntött.

A felperes azzal indokolta a keresetét, hogy az alperes a gépjárművet jogtalanul hosszabb ideig és nem megfelelően tárolta, ezért annak állaga jelentősen romlott.

A perben elsődlegesen azt kellett vizsgálni, hogy érte-e a felperest kár, azaz a tulajdonában levő gépkocsi természetes amortizációt meghaladó értékvesztést szenvedett-e a zár alá vétel ideje alatt.

Erről csak akkor lehet alappal állást foglalni, ha megállapítható a gépkocsi lefoglaláskori és zár alá vétel megszüntetésekor állapota.

A felperes a gépkocsi visszaadásakor állapotára kérte tanúként meghallgatni a szüleit, valamint **Tanú 2**-t. A másodfokú tárgyaláson személyes meghallgatásán úgy nyilatkozott, hogy a lefoglaláskor a gépjármű rendszeresen szervizelt és hibátlan műszaki állapotú volt. Azt is előadta, hogy a javításokat **Szerelő 1** autószerelő végezte.

A fentiek alapján a lefoglaláskori műszaki állapotot **Szerelő 1** tudta volna igazolni, az ő tanúkénti kihallgatását azonban a felperes nem indítványozta.

Az sem igazolt a perben, hogy a kiadáskor milyen állapotban volt az autó.

A felperes a személyes meghallgatásán maga adta elő, hogy a szülei már a személygépkocsi kiadásakor is idősek voltak, nem tudták felmérni a visszakapott autó állapotát, ők is csak természetes állagromlásról tájékoztatták, **Tanú 2** pedig autómentő, aki csak az elszállításban vett részt. A felperes azt is előadta, hogy az autót a kiadást követően is **Szerelő 1**- el vizsgálta át, és tőle szerzett tudomást arról, hogy az autó milyen rossz állapotban van.

Ezért a felperes által meghallgatni indítványozott tanúktól a gépkocsi kiadáskori műszaki állapotára érdemi információ nem volt várható a perben. **Szerelő 1** meghallgatására pedig a felperes - ahogyan arra az ítélet tábla már rámutatott - nem terjesztett elő indítványt.

A bizonyítást jelentősen nehezítette, hogy a felperes csak a kiadást követő 2 év után indított pert, ezért a perben eljáró szakértő kizárólag a sérülések tényét tudta megállapítani, de azt nem, hogy ezek a lefoglalás ideje alatt vagy utána következtek-e be.

A felperesnek lehetősége lett volna korábban felmérni a gépjármű állapotát, különös tekintettel arra, hogy **Szerelő 1-** nek a felmérésért még fizetnie sem kellett. Attól a lehetőségtől sem volt elzárva, hogy hamarabb pert indítson, ebben ugyanis nem akadályozta az, hogy a szabadságvesztés büntetését töltötte. Ezt igazolja az a tény is, hogy jelen pert is a bv. intézetből indította meg.

A perindítási késedelem okozta bizonyíthatatlanság következményeit ezért viselni köteles.

Mindezekre tekintettel az ítéletábra az elsőfokú bírósággal egyezően akként foglalt állást, hogy a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján nem állapítható meg, hogy a gépjármű állaga mikor romlott le. Ezért nem igazolt az a felperesi állítás, hogy az alperes őrzési ideje alatt a gépjárműben az alperesnek felróhatóan állagromlásban megtestesülő kár következett be. Emiatt indokolatlan annak vizsgálata, hogy az alperes a gépkocsit hogyan tárolta, illetve, hogy a zár alá vételt korábban fel kellett volna-e oldania

A felperes másodlagos fellebbezési kérelme is alaptalan. Az elsőfokú perki költség mérséklését annak túlzott mértékére hivatkozással támadta.

Az ítéletábra megítélése szerint az elsőfokú bíróság által megállapított 50.000,-Ft perki költség azonban arányban áll az elvégzett munkával, tekintettel arra, hogy az alperes képviselője egy, a székhelyétől eltérő bíróságon tartott tárgyaláson megjelent és a keresetre, valamint a felperesi előadásokra részletesen reflektáló előkészítő iratokat is előterjesztett.

A fentiek alapján az ítéletábra az elsőfokú bíróság ítéletét a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. tv. (rPp.) 253. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

Győr, 2019.október 3.

Dr.Havasiné dr.Orbán Mária sk.
a tanács elnöke

Dr.Molnár Andrea sk.
előadó bíró

Dr.Vass Mária sk.
bíró

Győri Ítéletábra
Pf.V.20.048/2019/10. szám

A Győri Ítéletábra dr. Ihász Sándor pártfogó ügyvéd (fél címe 2) által képviselt **felperes neve** (8477 Apácatorna Gátórház) felperesnek az OBH Jogi Képviselési Osztály (fél címe 3) által képviselt

alperes neve (8200 Veszprém, Vár u. 19.) alperes ellen bírósági jogkörben okozott kár iránt folyamatban volt perében - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

k i j a v í t ó v é g z é s t :

Az ítélőtábla a Pf.V.20.048/2019/9-I. számú ítéletéből elírás folytán kimaradt jogorvoslati záradékot az alábbiakkal pótolja:

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

A kijavító végzés ellen fellebbezésnek nincs helye.

Győr, 2019. október 14.

Dr.Havasiné dr.Orbán Mária sk.
a tanács elnöke

Dr.Molnár Andrea sk.
előadó bíró

Dr.Vass Mária sk.
bíró